

CANVI CLIMÀTIC: PERSPECTIVES PREOCUPANTS.

Germà Bel

(Publicat a *La Veu de l'Ebre*, 6 d'abril de 2007)

El mateix dia que surt aquest número de *La Veu de l'Ebre* es fa pública la segona part del Informe de la Comissió Intergovernamental sobre Canvi Climàtic. Aquest informe recull els resultats del treball fet per 2.500 investigadors de tot el Món. Fa un parell de mesos es va publicar la primera part, on s'assenyalava que -amb una probabilitat del 90%- es pot afirmar que el calentament global ha ocasionat un canvi climàtic, i que la causa fonamental son les activitats humanes.

Tot i que la versió definitiva de la segona part encara no és oficialment coneguda, el diari britànic *The Independent* va avançar el passat diumenge el contingut de l'esborrany final (confidencial) que els científics traslladen als governs, que probablement rebaixaran el to de les conclusions formulades. La conclusió bàsica és que les conseqüències del canvi climàtic han començat ja a manifestar-se, més prompte i més ràpidament del que s'esperava.

Pel que fa al nostre entorn més immediat, la Mediterrània, el major risc és l' anegament de terres a les costes dels països del Sud (Argèlia, Líbia, Egipte, Israel) i també Turquia, cap a finals del present segle. Molt abans, en uns 20 anys, l'aigua és farà molt escassa per desenes de milions de persones a Amèrica Llatina i per centenars de milions de persones a Àfrica. Entorn a 2050, milers de milions d'asiàtics patiran també molta escassetat d'aigua. Les conseqüències sobre les activitats agrícoles i ramaderes seran molt fortes en tots aquests països, el que provocarà manca estructural d'aliments, episodis d' hambrunes i epidèmies de malalties.

Els països amb els pronòstics més negatius pels efectes del calentament global i el canvi climàtic conseqüent pertanyen a regions del Món relativament pobres, com el centre i l'Est d'Àsia, i molt pobres, com l'Àfrica. És on les comunitats viuen més lligades als recursos naturals, pel que mantenir l'equilibri dels ecosistemes és més urgent. Hi ha analistes que consideren que la perspectiva de la major escassetat de recursos com l'aigua ja ha generat l'agreujament de conflictes com el que hi ha entre àrabs i israelians, o com el genocidi de Darfour – al Sudan-.

El fet que els efectes més catastròfics –escassetat d'aliments, fam generalitzada, conflictes més violents- es produeixin a l'Àfrica o a l'Àsia no vol dir que el Món desenvolupat no en pugui ser afectat de forma molt intensa. Una de les respostes previsible a aquestes catàstrofes és l'existència de desplaçaments massius de poblacions desesperades. Els països desenvolupats són candidats obvis a ser destinació d'aquests desplaçaments.

Que el canvi climàtic és un fet és cosa molt acceptada entre els científics. Que les seves conseqüències hagin de ser tan dràstiques pot estar subjecte a una certa discussió. En qualsevol cas, és molt significatiu que cada cop mes governs comencen a actuar com si aquest perill fos ben real. I no només per l'equilibri mediambiental; també per la prosperitat i la seguretat col·lectiva.